

การปราบปราม

- (1) ประชาสัมพันธ์แนะนำประชาชนในการแจ้งเหตุโดยเร็ว จัดทำแผ่นปลิวหมายเลขโทรศัพท์ต่าง ๆ ของ สภ.ฯ แจกจ่าย หรือติดไว้ตามแหล่งชุมชน
- (2) ให้มาตรการเชิงรุกเพื่อทำลายการรวมตัว และลดโอกาสการกระทำความผิดของแก๊งคนร้ายประเภทต่าง ๆ ด้วยวิธีการที่เหมาะสม เช่น
 - การเข้าปิดล้อม ตรวจสอบตามตลาดโต้รุ่ง แหล่งสลัม โรงแรมชั้นสอง
 - การจัดคนเข้าไปเฝ้าโรงรับจำนำ และการกวาดล้างแหล่งรับซื้อของโจร
 - แหล่งเปลี่ยนแปลงสถานพำนักที่โจรกรรมได้มา
 - การตรวจค้นการพกพาอาวุธและเครื่องมือประกอบอาชญากรรม
 - การกวาดล้างแหล่งจำหน่าย และผู้เสพยาเสพติดให้โทษ
- (3) เมื่อมีการจับกุมคนร้ายได้ในคดีใดคดีหนึ่ง ซึ่งมีลักษณะเป็นการกระทำของแก๊งคนร้ายอาชีพ โดยให้มีการมอบหมายหรือกำหนดตัวบุคคลที่รับผิดชอบในการสอบสวนขยายผลให้ทำการสอบสวนขยายผลให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แจ้งข่าวอาชญากรรมนั้นให้หน่วยที่เกี่ยวข้องทราบอย่างชัดเจน
- (4) เมื่อรับแจ้งเหตุให้สายตรวจและตำรวจตั้งจุดตรวจ จุดสกัด ตามจุดหรือเส้นทางที่คาดว่าคนร้ายจะใช้
- (5) ให้มีการระดมกำลังป้องกันปราบปรามตามเป้าหมาย เน้นที่บุคคล หมู่บ้าน แหล่งสลัม แหล่งมั่วสุมต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องทุกระยะ
- (6) การสืบสวนจับกุมให้มีการประสานงานทั้งภายในและภายนอกหน่วยโดยใกล้ชิด เช่น ให้มีการกระซำข่าวให้ตำรวจสายตรวจทราบรายละเอียดเกี่ยวกับคนร้าย ทรัพย์สินที่ถูกโจรกรรม แผนประทุษกรรม ยานพาหนะ อาวุธ เครื่องมือที่ใช้ในการโจรกรรม เพื่อเป็นข้อมูลในการตรวจตราลาดตระเวนด้วย
- (7) ให้แต่ละ สภ. จัดชุดเฉพาะกิจสืบสวนติดตามพฤติการณ์ จับกุมคนร้ายประเภทนี้โดยเฉพาะ

ค. การจัดทำข้อมูลท้องถิ่นเกี่ยวกับภูมิประเทศและเหตุการณ์ในสถานีตำรวจ

ตามประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี เล่ม 1 ลักษณะ 21 บทที่ 10 พ.ศ.

2532 กำหนดแนวทางให้ตำรวจทุกนาย จะต้องรู้จักภูมิประเทศและเหตุการณ์ในท้องถิ่นของตน โดยละเอียด

ฉะนั้นเพื่อให้เป็นไปตามระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดีดังกล่าว จึงให้ผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้นดำเนินการให้สถานีตำรวจทุกแห่งจัดทำข้อมูลท้องถิ่นเกี่ยวกับภูมิประเทศและเหตุการณ์ให้ตรงตามความเป็นจริงและเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ มีระเบียบและสามารถนำเอามาใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติได้อย่างแท้จริง ดังนี้

1) ข้อมูลที่จะต้องเก็บรวบรวม ได้แก่

-ข้อมูลเกี่ยวกับตัวบุคคล และ

-สถานที่อันอาจมีส่วนก่อให้เกิดอาชญากรรมขึ้นได้ ซึ่งถ้าสามารถเก็บรวบรวมไว้ได้

มากเท่าใด ก็ยิ่งจะเป็นประโยชน์แก่การป้องกันปราบปรามอาชญากรรมมากขึ้นเท่านั้น ข้อมูลเกี่ยวกับตัวบุคคลและสถานที่เหล่านี้บางประเภทจำเป็นต้องให้ความคุ้มครองป้องกัน บางประเภทจำเป็นต้องรวบรวมหลักฐานเพื่อดำเนินคดี และบางประเภทจำเป็นต้องจัดทำไว้เพื่อความสะดวกในการเข้าระงับเหตุร้าย เป็นต้น ดังนี้

ประเภทบุคคล

(1) บุคคลที่น่าสนใจ เช่น

-ข้าราชการสำคัญในพื้นที่

-นักการเมือง

-กำนัน

-ผู้ใหญ่บ้าน

-นักธุรกิจ

-หัวหน้าสมาคม ชุมชนและชุมชน

-นักหนังสือพิมพ์

(2) บุคคลที่ต้องสอดส่องพฤติกรรม และติดตามความเคลื่อนไหวอยู่เสมอ

-ผู้มีอิทธิพล

-มือปืนรับจ้าง

- บุคคลที่มีพฤติการณ์ฉ้อโกงทรัพย์สิน
- บุคคลที่มีพฤติการณ์ลักทรัพย์ รังราวทรัพย์สิน
- นักเลงอันธพาล
- บุคคลหนีโทษ
- เจ้ามือหรือเจ้าของบ่อนการพนัน
- เจ้ามือสลากกินรวบ
- บุคคลที่เกี่ยวข้องกับช่องโหว่ภาษี
- บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการค้าอาวุธเถื่อน
- บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติด
- บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการค้าของหนีภาษี
- บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการปลอมแปลงเงินตรา
- หัวหน้าตำรวจรับจ้าง
- บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการทำลายทรัพย์สินสาธารณะ
- บุคคลที่เอารัดเอาเปรียบเกี่ยวกับเศรษฐกิจ เช่น ปลอมอาหารและยา
- บุคคลต่างด้าว
- บุคคลต่างถิ่นที่เข้าออกนันทนาการครั้งคราว
- บุคคลที่มีอาชีพซ่อมรถยนต์ รถจักรยานยนต์ รถจักรยานสองล้อ และ

เครื่องยนตร์รถโกนา

ประเภทสถานที่

(1) สถานที่ทั่วไป เช่น

- สถานที่ท่องเที่ยว
- สวนสาธารณะ
- วนอุทยานแห่งชาติ
- พิพิธภัณฑ์สถาน โบราณสถาน
- เขื่อน อ่างเก็บน้ำ
- สถานที่ราชการ
- แหล่งกำเนิดกระแสไฟฟ้า

-สถานศึกษา

-บูชียสถาน วัด โบสถ์ ศาลเจ้า

-โรงพยาบาล

(2) โรงงานอุตสาหกรรม

(3) สถานประกอบธุรกิจการค้าและบริการที่สำคัญ

-ย่านการค้า

-ธนาคาร

-ร้านทอง

(4) สถานประกอบการขนส่ง เช่น

-ท่ารถ

-ท่าเรือ

-ท่าอากาศยาน

(5) แหล่งเพิ่มอาชญากรรม หรือแหล่งที่มีพฤติกรรม หรือดำเนินการผิด

กฎหมาย เช่น

-สถานบริการ สถานเรียมย์ โรงแรม

-ห้องโศกณี

-บ่อนหรือสถานที่เล่นการพนัน

-แหล่งสลัม

-แหล่งค้ายาเสพติด

-แหล่งผลิตอาวุธปืนเถื่อน

-แหล่งปลอมแปลงเงินตรา

-แหล่งค้าของหนีภาษี

-แหล่งลักลอบฆ่าสัตว์

-สำนักงานจัดหางาน

-โรงพิมพ์หนังสือ

-แหล่งมั่วสุมอื่น ๆ

(6) สถานที่ที่อาจเป็นแหล่งเปลี่ยนแปลงสภาพของที่ได้มาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือเป็นแหล่งรับซื้อของโจร เช่น

- โรงจมน้ำ
- ร้านค้าของเก่า
- อยู่ซ่อมรถ

(7) สถานจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง

2) วิธีการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล

ที่มาของข้อมูล อาจได้มาจากหลายทาง ดังนี้

(1) ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้บันทึกรายการข้อมูล จัดลงทะเบียนเอาไว้เป็นหลักฐาน เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับโรงงานอุตสาหกรรม สถานศึกษา เป็นต้น

(2) จากการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจเอง เช่น จากรายงานของสายตรวจ ซึ่งผู้บังคับบัญชามอบภารกิจให้ขณะปฏิบัติหน้าที่เป็นสายตรวจหรือสายสืบ

(3) จากประชาชนทั่วไปที่มีความหวังดีต่อทางราชการแจ้งข่าวให้ทราบ
การจัดทำแฟ้มข้อมูลดำเนินการดังนี้

(1) ให้จัดทำบัญชีและแฟ้มข้อมูลบุคคลและสถานที่ตามข้อ (1) ตามสภาพของท้องถิ่น เนื่องจากข้อมูลบางรายการอาจไม่มีในบางท้องที่ และในบางท้องที่อาจมีข้อมูลที่ต้องจัดเก็บรวบรวมมากกว่าที่กำหนดไว้ก็ได้

(2) จัดทำบัญชีสารบัญแฟ้มบุคคล

(3) จัดทำบัญชีบุคคล แยกออกเป็นแต่ละประเภท ซึ่งมีรายการข้อมูลเท่าที่

จำเป็นดังนี้

- ชื่อ ชื่อสกุล (ให้ปรากฏเพศด้วย)
- อายุ
- ที่อยู่
- อาชีพ
- ตำแหน่ง
- ข้อมูลสำคัญที่จำเป็นแก่การให้ความคุ้มครอง

- (4) จัดทำแฟ้มบุคคล แยกออกเป็นแต่ละประเภท มีรายการข้อมูลดังนี้
 - ชื่อสถานที่
 - ที่ตั้ง
 - ชื่อ ชื่อสกุลของเจ้าของ ผู้จัดการ คณะผู้ดำเนินงานและที่ลู่
 - กิจกรรมของสถานที่
 - ข้อมูลสำหรับอื่น ๆ ที่ควรทราบ
- (5) จัดทำแฟ้มสถานที่ แยกออกเป็นแต่ละประเภทมีรายการข้อมูลดังนี้
 - แผนที่แสดงเขตที่ตั้งพร้อมรูปถ่ายสถานที่ (ถ้ามี)
 - รายงานการสืบสวน

การควบคุมดำเนินการ

- (1) ให้นั สวป. หรือ สว. เป็นผู้รับผิดชอบในการรวบรวมจัดทำข้อมูลท้องถิ่นเกี่ยวกับภูมิประเทศและแก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้องอยู่เสมอ
- (2) ให้นับังคับบัญชาทุกระดับชั้น แนะนำ ตรวจสอบการจัดทำข้อมูลท้องถิ่นเกี่ยวกับภูมิประเทศให้เป็นไปตามคำสั่งนี้
- (3) ในการตรวจราชการประจำปี หรือการตรวจเยี่ยมของผู้บังคับบัญชาทุกระดับให้ตรวจสอบแฟ้มข้อมูลท้องถิ่นเกี่ยวกับภูมิประเทศฯ ว่าได้จัดทำขึ้นไว้เรียบร้อยหรือไม่เพียงใดทุกสถานีตำรวจต้องถือว่า การจัดทำข้อมูลท้องถิ่น เป็นการกระทำที่สำคัญยิ่ง

2.5 โครงการพัฒนาระบบสารสนเทศ กรมตำรวจ (Police Information System : POLIS)

กรมตำรวจ (2534) ได้อนุมัติให้ดำเนินโครงการพัฒนาศูนย์ข้อมูลสนเทศ ซึ่งจะเป็นการพัฒนาสารสนเทศของกรมตำรวจ (POLIS : Police Information Systems) โดยจะทำการเชื่อมโยงระบบคอมพิวเตอร์และข้อมูลไปยังหน่วยงานต่าง ๆ จนถึงระดับสถานีตำรวจเพื่อให้ระบบข้อมูลกระจายสู่ผู้ปฏิบัติ เป็นการเสริมสร้างประสิทธิภาพ การปฏิบัติงานให้

ตีมากยิ่งขึ้น โดยในโครงการระยะที่ 1 นี้ ในส่วนกลางจะเชื่อมโยงหน่วยงานสนับสนุนทั้งหมด และ สถานีตำรวจ (สน.) ในนครบาลในส่วนภูมิภาค ได้แก่ ตำรวจภาค (ตร.ภาค), กองบังคับการอำนวยการ (บก.อก.), กองกำกับการสืบสวนสอบสวน (กก.สส.) จนถึงระดับ ตำรวจภูธรจังหวัด (ตร.ภ.จว.) และ สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง (สภ.อ.เมือง) รวมทั้งสิ้น 640 เครื่อง โครงการ POLIS ดังกล่าว ได้มีจําแนกผลการประกวดราคาเสร็จสิ้นแล้วคาดว่าจะสามารถเริ่มดำเนินการได้ภายในเดือนตุลาคม 2539 ระยะดำเนินการ 2 ปีงบประมาณ เป็นเงิน 331 ล้านบาทเศษ

ในโครงการ POLIS จะมีระบบควบคุมกลางและที่เก็บข้อมูลอยู่ที่ศูนย์ข้อมูลข้อสนเทศ (ศขส.) โดยจะเชื่อมโยงกับหน่วยงานต่าง ๆ ด้วยใยแก้วนำแสงไฟเบอร์ออปติก ส่วนหน่วยงานในส่วนภูมิภาค คือ ตำรวจภูธรภาค 1-9 เป็นลักษณะคล้ายชุมสายย่อย เพื่อให้บริการแก่ บก.อก, กก.สส., ตร.ภ.จว., สภ.อ.ต่าง ๆ และหน่วยงานอื่น ๆ ที่อยู่ใกล้เคียง เช่น กองบังคับการตำรวจตระเวนชายแดนภาค (บก.ตชด.ภาค), กองกำกับการตำรวจทางหลวง (กก.ทล), ด้านตำรวจตรวจคนเข้าเมือง (ตม.) ฯลฯ ต่อไป ซึ่งแต่ละภาคจะเชื่อมโยงกับภาคอื่นที่ใกล้เคียงด้วย เพื่อใช้ทดแทนการนี้เกิดข้อข้องเกี่ยว เช่น ภาค 2,3,4 ต่างเชื่อมโยงโดยตรงกับ ศขส. นอกจากนั้น ภาค 2 ยังเชื่อมกับภาค 3 และภาค 3 ยังเชื่อมกับภาค 4 อีกด้วย เช่นเดียวกับชุมสายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ กองบัญชาการตำรวจนครบาล (บช.น.), กองบังคับการตำรวจจราจร (บก.จร.) และกองทะเบียนที่เชื่อมโยงกันและกันด้วย

โครงการ POLIS ประกอบด้วยระบบงานหลัก 6 ระบบและ 26 ฐานข้อมูล ดังนี้

1) ระบบสารสนเทศอาชญากรรม (Crime Information System หรือ CIS)

ประกอบด้วยระบบย่อยอีก 12 ระบบ ได้แก่

- (1) ระบบฐานข้อมูลทะเบียนยานพาหนะ
- (2) ระบบฐานข้อมูลใบอนุญาตขับรถ
- (3) ระบบฐานข้อมูลทะเบียนอาวุธปืน
- (4) ระบบฐานข้อมูลใบอนุญาตพกพาอาวุธปืน
- (5) ระบบฐานข้อมูลบุคคลผู้กระทำความผิดกฎหมาย (รวมเด็กและเยาวชน)
- (6) ระบบฐานข้อมูลสถิติคดีอาชญากรรม
- (7) ระบบฐานข้อมูลอุบัติเหตุจราจร

- (8) ระบบฐานข้อมูลทรัพย์สิน
- (9) ระบบฐานข้อมูลบุคคลพลัดหลง
- (10) ระบบฐานข้อมูลประกาศสืบจับ
- (11) ระบบฐานข้อมูลบุคคลพันโทษ
- (12) ระบบฐานข้อมูลบุคคลผู้มีพฤติกรรมในทางมิชอบ

2) ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร (Management Information System หรือ

MIS)

ประกอบด้วยระบบย่อยอีก 4 ระบบ ได้แก่

- (1) ระบบฐานข้อมูลเงินเดือน
- (2) ระบบฐานข้อมูลกำลังพล
- (3) ระบบฐานข้อมูลแผนงานและงบประมาณ
- (4) ระบบฐานข้อมูลส่งกำลังบำรุง

3) ระบบสารสนเทศเพื่อความมั่นคง (Security Information System หรือ SIS)

ประกอบด้วยระบบย่อยอีก 4 ระบบ ได้แก่

- (1) ระบบฐานข้อมูลทะเบียนกลางสันติบาล
- (2) ระบบฐานข้อมูลคนร้ายข้ามชาติ

4) ระบบสารสนเทศเพื่อการบริการสังคม (Social Service Information System หรือ SSIS)

ประกอบด้วยระบบย่อยอีก 2 ระบบ ได้แก่

- (1) ระบบฐานข้อมูลจราจร
- (2) ระบบฐานข้อมูลนิติเวช

5) ระบบข้อมูลอื่นเพื่อสนับสนุนงานด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของกรมตำรวจ (Support Criminal Information System หรือ SCIS)

ประกอบด้วยระบบย่อยอีก 2 ระบบ ได้แก่

- (1) ระบบข้อมูลโครงข่ายการสืบสวนสอบสวนคดี
- (2) ระบบฐานข้อมูลภาพถ่าย

6) ระบบสารสนเทศสถานีตำรวจภูธร (Police Station Information System หรือ PSIS)

ประกอบด้วยระบบย่อยอีก 4 ระบบ ได้แก่

- (1) ระบบงานบริการภายในสถานีตำรวจ
- (2) ระบบงานติดตามผลคดี
- (3) ระบบงานข้อมูลจราจร
- (4) ระบบฐานข้อมูล ในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม

(โครงการพัฒนาระบบสารสนเทศ กรมตำรวจ, 2538)

พ.ต.ท.ไพรัช พงษ์เจริญ (2535) ยังได้กล่าวเพิ่มเติมถึงการที่กรมตำรวจจัดให้มีโครงการพัฒนาระบบสารสนเทศไว้ดังนี้

กรมตำรวจได้ตั้งคณะกรรมการชุดหนึ่งขึ้นมาเพื่อพัฒนาระบบสารสนเทศและวิธีการในการใช้คอมพิวเตอร์ให้ทันสมัยและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และในขณะนี้ได้ว่าจ้างบริษัทที่ปรึกษาเพื่อทำการวิเคราะห์และจัดทำระบบสารสนเทศของกรมตำรวจในภาพรวมขึ้นเพื่อเป็นการรอบและทิศทางการดำเนินงานอันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางานด้านสารสนเทศอย่างเป็นระบบในอนาคตโดยมุ่งหวังให้การใช้ประโยชน์จากคอมพิวเตอร์ของทุกหน่วยงานในสังกัดกรมตำรวจเป็นไปในทิศทางเดียวกัน มีการใช้ข้อมูลทุกประเภทร่วมกันได้และเป็นมาตรฐานเดียวกันด้วย

ระบบฐานข้อมูลอาชญากรรม มีที่มาจากการที่กรมตำรวจ ได้พิจารณาเห็นว่าถึงเวลาแล้วและมีความจำเป็นอย่างแท้จริงที่จะต้องนำเทคโนโลยีสมัยใหม่โดยใช้ เครื่องคอมพิวเตอร์ เข้ามาสนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมและพฤติกรรมการกระทำความผิดของคนร้ายเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ซึ่งเป็นการกิจหน้าที่หลักของกรมตำรวจ โดยระบบฐานข้อมูลอาชญากรรมที่เก็บรวบรวมไว้ในเครื่องคอมพิวเตอร์นี้จะสามารถช่วยเหลือ สนับสนุน ส่งเสริม และอำนวยความสะดวกต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ต่าง ๆ ให้ได้รับข้อมูลข่าวสารที่จะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็วถูกต้องและทันต่อเหตุการณ์โดยการเชื่อมโยงโครงข่ายแบบเชื่อมต่อตรง (On-line)

สำหรับข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับคนร้ายและการประกอบอาชญากรรมที่ได้มีการจัดรวบรวมขึ้นเป็นระบบฐานข้อมูลอาชญากรรมตามนโยบายของกรมตำรวจโดยเก็บไว้ในคอมพิวเตอร์ และสามารถเรียกใช้ได้ทันทีด้วยระบบสายเชื่อมต่อตรง(On-line) นั้นประกอบด้วยข้อมูลทะเบียนประวัติ

อาชญากรรม ซึ่งรวมทั้งผู้ต้องหาผู้ต้องขังและบุคคลพ้นโทษ ข้อมูลด้านนิติเวชพรรณผู้กระทำความผิด ข้อมูลลายพิมพ์นิ้วมือ ข้อมูลแผนประทุษกรรมของคนร้าย ข้อมูลด้านนิติเวชพรรณรถหายและทรัพย์สินหาย ข้อมูลทะเบียนรถยนต์และรถจักรยานยนต์ ข้อมูลทะเบียนอาวุธปืน และผู้ได้รับใบอนุญาตให้พกพาอาวุธปืนและข้อมูลทะเบียนบุคคล ซึ่งข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้จะทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถเรียกใช้ได้ในทันที ซึ่งนับว่าความสอดคล้องและเหมาะสมกับลักษณะงานของตำรวจ ที่จะต้องปฏิบัติงานอย่างฉับพลันทันที ไม่ว่าจะเป็นการป้องกันระงับเหตุร้าย หรือการปราบปราม จับกุม รวมทั้งการสืบสวนสอบสวนความผิดที่เกิดขึ้นด้วย

ระบบฐานข้อมูลอาชญากรรมจะมีส่วนทำนุบำรุงงานการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของกรมตำรวจเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันงานการสืบสวนสอบสวนความผิดอาญาที่เกิดขึ้น ก็จะสามารถใช้ระบบฐานข้อมูลอาชญากรรมนี้สนับสนุนการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน และเจ้าหน้าที่สืบสวนได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว และทันต่อเหตุการณ์เพิ่มมากขึ้น เช่น การตรวจสอบข้อมูลทะเบียนรถยนต์และรถจักรยานยนต์ที่ชนคนแล้วหลบหนี จากระบบฐานข้อมูลจะทำให้ทราบได้ว่าใครเป็นเจ้าของและผู้ครอบครองรถ อันเป็นประโยชน์ในการสืบหาตัวผู้กระทำความผิดต่อไปได้ ในขณะที่ระบบข้อมูลคดีอาชญากรรมจะทำให้ทราบว่า คดีประเภทใดที่เกิดขึ้นมากและเกิดในเขตพื้นที่ใด ช่วงเวลาใด ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการจัดกำลังสายตรวจออกตรวจ ระบบฐานข้อมูลอาชญากรรมยังจะมีส่วนทำให้การรักษาความสงบเรียบร้อยในสังคม ตลอดจนการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนการสอบสวนอำนวยความสะดวกและการดำรงไว้ซึ่งเสรีภาพของประชาชนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นด้วย

เนื่องจากระบบฐานข้อมูลอาชญากรรมเป็นระบบการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลอาชญากรรมที่มีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กันไว้ในที่เดียวกัน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อลดการซ้ำซ้อนของข้อมูล ลดการขัดแย้งหรือแตกต่างของข้อมูล รวมทั้งการป้องกัน การแก้ไข สู้กฎหมาย หรือแอบทำลายข้อมูล และที่สำคัญคือข้อมูลทั้งหมดต้องสามารถใช้ร่วมกันได้อย่างกว้างขวางในทุกหน่วยงานของกรมตำรวจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงานอยู่ในห้องที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศ ดังนั้นแนวทางการพัฒนาระบบฐานข้อมูลอาชญากรรมจะต้องเริ่มต้นด้วยการสอบถามและตรวจสอบความต้องการของผู้ใช้ข้อมูลคือ เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงานอยู่ในพื้นที่ต่าง ๆ ทุกระดับทั้งในระดับกองบัญชาการ กองบังคับการ จนถึงระดับสถานีตำรวจ นอกจากนั้นจึงเป็นการนำความต้องการดังกล่าวทำการวิเคราะห์ว่าจะสามารถพัฒนาเข้าสู่ระบบฐานข้อมูลอาชญากรรมได้อย่างไร โดยทำการออกแบบระบบโปรแกรมคอมพิวเตอร์

รวมทั้งการทดสอบด้วยว่าโปรแกรมต่าง ๆ ที่ใช้กับระบบฐานข้อมูลอาชญากรรมนั้นสามารถใช้งานตามวัตถุประสงค์และตามความต้องการของผู้ใช้หรือไม่

นอกจากนี้แล้ว จะต้องมีการพัฒนาขีดความสามารถของหน่วยงานที่เป็นเจ้าของข้อมูล ทุกหน่วยให้สามารถบันทึกข้อมูล รวมทั้งลดถึงการแก้ไขและปรับปรุงข้อมูลเพื่อนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ ที่จัดโปรแกรมไว้ ได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง ทันสมัย ในขณะที่และในที่สุดจะต้องพัฒนาถึงจุดที่ผู้ใช้ข้อมูล ซึ่งได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงานอยู่ในพื้นที่สามารถเรียกใช้ข้อมูลอาชญากรรมทั้งระบบได้บรรจุอยู่ในระบบฐานข้อมูลอาชญากรรมได้ในทันทีที่ต้องการ ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยการสื่อสารข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ โดยการใช้เชื่อมโยงโครงข่ายแบบสายเชื่อมต่อตรง (On-line) เป็นต้น

การพัฒนาตัวระบบฐานข้อมูลอาชญากรรม และการสื่อสารข้อมูลที่ดีนี้ จะมีส่วนสำคัญทำให้ระบบฐานข้อมูลอาชญากรรมของกรมตำรวจ สามารถสนองตอบต่อความต้องการของเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งเป็นผู้ใช้ข้อมูลโดยตรงได้มากที่สุด รวดเร็วที่สุด และเข้าถึงที่สุดด้วย ซึ่งจะมีผลโดยตรงต่อการนิเทศรับใช้ และให้บริการแก่ประชาชนในที่สุด ตามนโยบายของกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย และฐานข้อมูลที่ได้ทำไว้

2.6 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ณรงค์ บุญมี, โกวิท ประวาลพคุณ และสมาน อริยมณี (2529) ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาสภาพภาพของความต้องการ การจัดหา และการให้ข้อเสนอแนะการศึกษาเพื่อการจัดการศึกษาในประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1) เพื่อศึกษาความต้องการของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน บุคลากร วัสดุ และงบประมาณของผู้บริหารระดับต่าง ๆ

2) เพื่อเปรียบเทียบความต้องการของข้อมูลในด้านนักเรียน บุคลากร วัสดุ และงบประมาณระหว่างผู้บริหารโรงเรียนในระดับต่าง ๆ

ผลการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มบุคคลที่มีตำแหน่งต่างกัน ประสบการณ์ต่างกัน และการฝึกอบรมในระดับที่ต่างกัน พบว่า มีความต้องการไม่แตกต่างกันเลย สรุปรวมได้ว่า ความคิดเห็นในด้านความต้องการเกี่ยวกับข้อมูลของกลุ่มบุคคลต่าง ๆ มีเหมือนกัน และรายการข้อมูลที่มีความต้องการสูงในแต่ละด้าน ซึ่งศูนย์สารสนเทศ กระทรวงศึกษาธิการควรจัดไว้ให้ผู้บริหารทุก ๆ ระดับสรุปได้ดังนี้

- 1) ด้านนักเรียน ได้แก่ จำนวนนักเรียนที่สอบได้
- 2) ด้านบุคลากร ได้แก่ หน้าที่หลัก วิชาเอก จำนวนชั่วโมงสอน/สัปดาห์ สถานภาพในหน่วยงาน และการฝึกอบรม/ดูงาน/วิจัย
- 3) ด้านผลสัมฤทธิ์ ได้แก่ จำนวนหนังสือในห้องสมุด อุปกรณ์การสอน จำนวนอาคารเรียน จำนวนห้องเรียน สาธารณูปโภค จำนวนโต๊ะเรียน ขนาดของห้องสมุด จำนวนบ้านพักครู การเปลี่ยนแปลง และปรับปรุง
- 4) ด้านงบประมาณ ได้แก่ จำนวนเงินงบประมาณที่ได้รับแยกตามหมวด วิธีการจัดสรรเงินค่าใช้จ่าย รายจ่ายจริง แบ่งตามหมวดเงิน และจำนวนเงินงบประมาณที่ได้รับ

ทองเพ็ชร จุมปา (2530) ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษากระบวนการออกแบบและพัฒนาระบบสารสนเทศ เพื่อการบริหารในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 6" ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินการพัฒนาระบบสารสนเทศ ได้แก่ การขาดบุคลากรที่มีความรู้เกี่ยวกับระบบสารสนเทศโดยเฉพาะการวิเคราะห์และออกแบบระบบ การขาดความร่วมมือจากบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการจัดระบบสารสนเทศน้อยเกินไป ขาดการประเมินผลทำให้ไม่ทราบประสิทธิภาพของการทำงานของระบบและสารสนเทศที่ผลิตได้จากระบบไม่สนองวัตถุประสงค์ของโรงเรียน

ภิรมยา อินทรกำแหง (2530) ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาเพื่อพัฒนารูปแบบของระบบข้อมูลข่าวสารสารสนเทศในการวางแผนพัฒนาการศึกษาแบบบูรณาการระดับจังหวัดในเขตการศึกษา 11" ผลการวิจัยพบว่า ในการวางแผนพัฒนาการศึกษาแบบบูรณาการระดับจังหวัดนั้น ผู้นำขององค์การใช้ประสบการณ์และสามัญสำนึกในการตัดสินใจมากกว่าการใช้ข้อมูลและสารสนเทศ โครงสร้างระบบข้อมูลสารสนเทศของศูนย์ข้อมูลกลางยังไม่มีรูปแบบที่แน่นอน นักวางแผนส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความสามารถและประสบการณ์ขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับหลักการของระบบสารสนเทศ สำหรับข้อมูลที่น่าสนใจในการวางแผนนั้น เป็นข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนประจำกร บุคลากรทางการศึกษาคุณภาพการจัดการศึกษาระดับต่าง ๆ ครูผู้สอน อาคารเรียน อาคารประกอบ งบประมาณ และข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรเป็นส่วนใหญ่ ข้อมูลที่น่าสนใจคือ ข้อมูลสภาพภูมิศาสตร์ การสื่อสาร และการคมนาคม

ปรีชา คุณาภิรักษ์ (2531) ทำการวิจัยเรื่อง "การดำเนินการของศูนย์ข้อมูลการศึกษาเพื่ออาชีพและตลาดแรงงานระดับจังหวัด ของกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" ได้

เสนอผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์ของข้อมูลและสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือไว้ว่า การใช้ข้อมูลในกิจกรรมต่าง ๆ ของผู้บริหารสถานศึกษาได้ใช้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจทางการศึกษา เพื่อการวางแผนพัฒนาการศึกษา เพื่อประกอบรายงานทางการปฏิบัติงาน และเพื่อประกอบการศึกษาวิจัยอยู่ในระดับ "ปานกลาง"

ลักษณะของข้อมูลที่น่าสนใจใช้ประโยชน์ ผู้บริหารสถานศึกษาใช้ประโยชน์จากข้อมูลที่ไม่ผ่านการประมวลผล และข้อมูลที่ผ่านการประมวลผลในระดับ "ปานกลาง"

ลำดับการใช้ข้อมูลตามประเภทที่กรมกำหนดให้นั้น ผู้บริหารสถานศึกษามีการใช้ข้อมูลตามลำดับ 1-6 ดังนี้

- 1) ข้อมูลนักเรียน/นักศึกษา
- 2) ข้อมูลบุคลากร
- 3) ข้อมูลตลาดแรงงาน
- 4) ข้อมูลงบประมาณ
- 5) ข้อมูลสังคม
- 6) ข้อมูลเศรษฐกิจ

ชัยวัฒน์ บุญคือนนท์ (2532) ทำการวิจัยเรื่อง "การพัฒนารูปแบบของระบบสารสนเทศเพื่อการวางแผนอาชีพศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" ผลการวิจัยพบว่า ข้อมูลและสารสนเทศที่ใช้ในการวางแผนปฏิบัติการประจำปีมากที่สุด ได้แก่ ข้อมูลนักเรียน นักศึกษา และในข้อมูลทางการศึกษา 8 ประเภทนั้นได้จัดทำเป็นสารสนเทศเพียง 3 ประเภทคือ ข้อมูลนักศึกษา ข้อมูลงบประมาณและข้อมูลบุคลากร ข้อมูลทั้ง 8 ประเภทมีปัญหาด้านความถูกต้องและความทันสมัยในระดับ "น้อย" แต่ข้อมูลที่มีอยู่ในศูนย์ข้อมูลจะตรงกับข้อมูลภายในหน่วยงาน สถานศึกษาในระดับ "มาก" และผู้ใช้มีความต้องการสารสนเทศเพื่อการวางแผนที่มีลักษณะเป็นดัชนีเชิงระบบในระดับ "มาก" ศูนย์ข้อมูลยังขาดคอมพิวเตอร์และเจ้าหน้าที่ทางเทคนิคจึงทำให้การจัดกระทำข้อมูลเป็นสารสนเทศที่มีลักษณะดัชนีเชิงระบบกระทำได้เพียงบางส่วน

วิวัฒน์ วงศ์ตระกูล (2532) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาในระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารของกระทรวงศึกษาธิการ ผลการวิจัย พบว่า

- 1) กระทรวงศึกษาธิการ มีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้บริหารการศึกษาทุกระดับพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร นำสารสนเทศมาประกอบการตัดสินใจอย่างกว้างขวาง

โดยมีการพัฒนาศูนย์สารสนเทศและระบบคอมพิวเตอร์ทั้งระดับกระทรวงและกรมหรือหน่วยงาน
เทียบเท่ากรม หน่วยงานที่เทียบเท่านี้วัตถุประสงค์ของระบบสารสนเทศเพื่อการวางแผน การ
ควบคุมและการประชาสัมพันธ์ การดำเนินงานส่วนใหญ่มีแผนงาน/โครงการ แต่บรรลุวัตถุประสงค์
เพียงบางกิจกรรม

2) กระทรวงศึกษาธิการได้จัดตั้งศูนย์สารสนเทศและให้สังกัดกองแผนงาน สำนักงาน
ปลัดกระทรวง ซึ่งบริหารงานโดยคณะกรรมการบริหารงานคอมพิวเตอร์ กระทรวงศึกษาธิการ
และมีคณะกรรมการพัฒนาระบบสารสนเทศอีก 4 คณะ กรมหรือหน่วยงานเทียบเท่าส่วนใหญ่มี
หน่วยงานที่รับผิดชอบเป็นงานอยู่ในฝ่ายงานของกองหรือหน่วยงาน มีเทอร์มินอลเชื่อมโยงกับศูนย์
สารสนเทศและมีไมโครคอมพิวเตอร์ใช้อย่างน้อยหนึ่งเครื่องทุกกรมหรือหน่วยงาน

3) กระบวนการระบบสารสนเทศ กระทรวงศึกษาธิการได้นำคอมพิวเตอร์มาใช้ใน
กระบวนการสารสนเทศทุกขั้นตอน โดยมีข้อมูลสำคัญ 4 ประเภท คือ บุคลากร งบประมาณ
ข้อมูลการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรม แผนงานและโครงการ กรมหรือหน่วยงาน
เทียบเท่ามีวิธีเก็บข้อมูลโดยใช้แบบรายงานศึกษาจากรายงานหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องและใช้
คอมพิวเตอร์ การประมวลผลข้อมูลใช้ทั้งวิธีกึ่งอัตโนมัติและคอมพิวเตอร์ ซึ่งมี 2 แบบ คือ
แบบแบทช์และแบบออนไลน์ การนำเสนอข้อมูลหรือสารสนเทศด้วยคอมพิวเตอร์ มีทั้งการพิมพ์
รายงานและจอเทอร์มินอล

สำหรับปัญหาของระบบสารสนเทศได้แก่ (1) สถานภาพของหน่วยงานที่รับผิดชอบไม่
เหมาะสมกับภารกิจ (2) ผู้บริหารไม่ค่อยให้ความสำคัญกับสารสนเทศที่จัดทำขึ้นและต้องการเร่ง
ด่วนเกินไป (3) มีฐานข้อมูลไม่สมบูรณ์และขาดข้อมูลเชิงคุณภาพ (4) บุคลากรมีไม่เพียงพอและ
มีสมรรถภาพไม่สูง (5) ได้รับงบประมาณน้อย (6) เครื่องคอมพิวเตอร์มีสมรรถนะต่ำ (7)
การประชาสัมพันธ์ระบบในกรมหรือหน่วยงานเทียบเท่าไม่ชัดเจนและกว้างขวาง

เสนาะ กลิ่นงาม (2533) ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความต้องการและการใช้
สารสนเทศเพื่อการบริหารในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9
ผลการวิจัยพบว่า

1) ในจำนวนรายการข้อมูล สารสนเทศ ด้านบุคลากร การจัดการเรียนการสอน
วัสดุ ครุภัณฑ์ อาคารสถานที่ งบประมาณ และสภาพแวดล้อม รวม 172 รายการ ผู้บริหาร
มีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด 7 รายการ ได้แก่ แผนการเรียนของโรงเรียน จำนวน

นักเรียนจำแนกตามแผนการเรียน จำนวนนักเรียนที่ติด 0, ร, มส เป็นรายชั้นและรายภาคเรียน รายรับรายจ่ายจากเงินบำรุงการศึกษา และงบประมาณจำแนกตามหมวดเงินงบประมาณ เงินบำรุงการศึกษาที่ได้รับการจัดสรร และงบที่จ่ายจริงของฝ่ายและหมวดวิชาต่าง ๆ จำนวนนักเรียน รายชื่อและจำนวนโรงเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา และมีมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียน รายการที่เหลืองต้องการอยู่ในระดับมาก 156 รายการ และระดับปานกลาง 9 รายการ

2) การนำเสนอสารสนเทศเหล่านี้ไปใช้บริหารงานวิชาการ ธุรการ ปกครองและบริการ เกือบทุกรายการมีผู้ระบุว่านำไปใช้เกินครึ่ง รายการที่ทุกคนระบุว่านำไปใช้มี 40 รายการ และรายการที่ระบุว่านำไปใช้ต่ำกว่าครึ่งได้แก่ การจัดหาที่พักนักเรียน การอยู่เวรยามดูแล รักษาความปลอดภัยสถานที่ราชการ และการควบคุมความประพฤติ

ธนา จินดาวัฒนะ (2534) ทำการวิจัยเรื่อง "การจัดระบบสารสนเทศเพื่อการวางแผนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 5" ผลการวิจัยพบว่า ในการจัดระบบสารสนเทศ ข้อมูลที่จัดเก็บในระดับ "มาก" คือ ข้อมูลครูอาจารย์ ข้อมูลนักเรียน ข้อมูลการเรียนการสอน ส่วนข้อมูลที่จัดเก็บในระดับ "น้อย" คือ ข้อมูลประชากร ข้อมูลอาชีพท้องถิ่น ข้อมูลสิ่งแวดล้อมและชุมชน สารสนเทศที่จัดเก็บมีความถูกต้องตรงตามความต้องการทันต่อเหตุการณ์และเพียงพอต่อการนำไปใช้ สำหรับค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมาก คือ ค่าความถี่และค่าร้อยละ มีการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในการจัดระบบสารสนเทศน้อย ส่วนการประเมินผลและการปรับปรุงพัฒนาการจัดระบบสารสนเทศนั้นปฏิบัติในระดับ "ปานกลาง" ในเรื่องการตัดสินใจในการวางแผนและการบริหารงาน ผู้บริหารโรงเรียนใช้ข้อมูลและสารสนเทศมากกว่าการนำประสบการณ์และสามัญสำนึก ปัญหาในการจัดระบบสารสนเทศ คือ การขาดบุคลากร การขาดเครื่องคอมพิวเตอร์ และความต้องการในด้านการจัดระบบสารสนเทศ คือ เครื่องคอมพิวเตอร์ การหาพนักงานที่รับผิดชอบในการให้ความรู้และการฝึกอบรม และให้เพิ่มบุคลากรในการจัดระบบสารสนเทศให้เพียงพอ

อนุภาพ บุญชัย (2536) ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาระบบสารสนเทศในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร ผลการวิจัย พบว่า

1) ในการจัดระบบสารสนเทศ ผู้บริหารโรงเรียนเห็นว่า สมรรถภาพของบุคลากรที่ทำหน้าที่จัดระบบสารสนเทศโดยรวมแล้วอยู่ในระดับ "ดี" ผู้บริหารโรงเรียนใช้ข้อมูลและสารสนเทศ

เพื่อการบริหารในระดับ "มาก" และเห็นว่าสารสนเทศมีความถูกต้อง ตรงตามความต้องการ ทันสมัย และเพียงพอต่อการใช้ในระดับ "มาก" ในการดำเนินการจัดระบบสารสนเทศ ผู้จัดระบบสารสนเทศส่วนใหญ่จะใช้เครื่องมือหรือแบบฟอร์มของโรงเรียนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้เครื่องคิดเลขในการประมวลผลข้อมูล ค่าสถิติที่ใช้มากที่สุดคือ ค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ มีการเก็บรักษาข้อมูลในลักษณะเป็นแฟ้มเอกสารข้อมูล การให้บริการข้อมูลและสารสนเทศโดยการนำข้อมูลไปแสดงต่อผู้ขอใช้โดยตรงมากที่สุด และนำเสนอเป็นเอกสารในรูปแบบของความเรียงแสดงตัวเลข ค่าสถิติมากที่สุด

2) ปัญหาในการจัดระบบสารสนเทศ ขาดแคลนบุคลากรที่ทำหน้าที่จัดระบบสารสนเทศ ขาดงบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์ในการจัดระบบสารสนเทศ ขาดเครื่องมือในการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล และไม่มีสถานที่หรือห้องปฏิบัติงานในการจัดระบบสารสนเทศที่เป็นสัดส่วน

3) ความต้องการในการจัดระบบสารสนเทศ ผู้บริหารโรงเรียน และผู้จัดระบบสารสนเทศมีความต้องการเช่นเดียวกันคือ ต้องการให้มีการจัดฝึกอบรมบุคลากรที่รับผิดชอบในการจัดระบบสารสนเทศให้มีความรู้ความเข้าใจในหน้าที่ ต้องการเครื่องมือที่ใช้ในการประมวลผลข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ และต้องการเครื่องมือหรือแบบฟอร์มที่ได้มาตรฐานในการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิจิตร ยุ่นสากล (2536) ได้ทำการศึกษาระบบสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 ผลการวิจัยพบว่า

1) ในการจัดระบบสารสนเทศมีคณะกรรมการจัดระบบสารสนเทศในโรงเรียน ทำหน้าที่รับผิดชอบในการจัดระบบสารสนเทศ มีการจัดสรรงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ให้และมีความเพียงพอ มีห้องปฏิบัติงานในการจัดระบบสารสนเทศ ผู้ทำหน้าที่จัดระบบสารสนเทศมีความรู้ความสามารถด้านคอมพิวเตอร์ ด้านสถิติและมีคุณลักษณะในการจัดระบบสารสนเทศอยู่ในระดับ "มาก"

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสำรวจของทางโรงเรียนโดยขอความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องเก็บรวบรวมข้อมูลให้ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์และเครื่องคิดเลขในการประมวลผลข้อมูล ค่าสถิติที่ใช้คือ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย เก็บรักษาข้อมูลและสารสนเทศด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ การนำเสนอข้อมูลและสารสนเทศ ลักษณะเป็นเอกสารในรูปแบบของความเรียงแสดงตารางตัวเลข

ค่าสถิติ การให้บริการข้อมูลและสารสนเทศจะช่วยให้มีเอกสาร ข้อมูลและสารสนเทศมีคุณสมบัติด้าน ความถูกต้อง ตรงตามความต้องการ ทันเหตุการณ์และมีความเพียงพอและเหมาะสมในระดับ "มาก"

2) ปัญหาในการจัดระบบสารสนเทศ พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาในการจัดระบบสารสนเทศอยู่ในระดับ "น้อย" ส่วนผู้จัดระบบสารสนเทศเห็นว่าเป็นปัญหา อยู่ในระดับ "มาก" รายการที่เห็นว่าเป็นปัญหามากคือ ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการะงานอื่น ของผู้ปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบในการจัดระบบสารสนเทศ

3) ความต้องการในการจัดระบบสารสนเทศ พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนและผู้จัดระบบ สารสนเทศมีความคิดเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับความต้องการในการจัดระบบสารสนเทศอยู่ในระดับ "มาก" ทุกรายการ รายการที่มีความต้องการมากคือ ให้มีการจัดฝึกอบรมบุคลากรที่รับผิดชอบ การจัดระบบสารสนเทศให้มีความรู้ความเข้าใจในหน้าที่

บุญลย์ ชวรุ่ง (2537) แนวทางการพัฒนาการจัดระบบสารสนเทศของสำนักงาน ศึกษาธิการอำเภอในเขตการศึกษา 10 ได้พบว่า

1) ในการจัดระบบสารสนเทศของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ ในเขตการ ศึกษา 10 โดยภาพรวม อยู่ในระดับ "มาก" สามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้คือ การนำข้อมูลและสารสนเทศไปใช้ประโยชน์ การเก็บรวบรวมข้อมูล การประมวลผลข้อมูล การนำเสนอและให้บริการข้อมูลและสารสนเทศ การเก็บรักษาข้อมูลและสารสนเทศ และการ สนับสนุนการจัดระบบสารสนเทศ

2) ปัญหาในการจัดระบบสารสนเทศ โดยภาพรวมมีปัญหายุ่งอยู่ในระดับ "น้อย" เมื่อ จำแนกเป็นรายด้าน พบว่ามีปัญหาย่อยอยู่ในระดับ "น้อย" 4 ด้านคือ การนำเสนอข้อมูลและสารสนเทศ การเก็บรักษาข้อมูลและสารสนเทศ การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์และประมวลผล ข้อมูล และด้านที่มีปัญหาย่อยอยู่ในระดับ "มาก" 1 ด้านคือ การสนับสนุนการจัดระบบสารสนเทศ

3) ความต้องการในการจัดระบบสารสนเทศ พบว่า สิ่งที่เกี่ยวข้องกับการจัดระบบ สารสนเทศต้องการตามลำดับดังนี้คือ (1) งบประมาณเพิ่มเติมจากปกติ (2) วัสดุครุภัณฑ์ เพิ่มขึ้นทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ (3) มีเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ (4) ให้บุคลากรที่รับผิดชอบ ได้รับการฝึกอบรมด้านความรู้และเทคนิควิธีการจัดระบบสารสนเทศและ (5) มีบุคลากรตามกรอบ อัตรากำลังที่กำหนด

4) องค์ประกอบที่ควรใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดระบบสารสนเทศ คือ (1) ศูนย์ข้อมูลกลางและหน้าที่ความรับผิดชอบ (2) กระบวนการในการจัดระบบสารสนเทศ และ (3) การประเมินผลการจัดระบบสารสนเทศ

พจนกพรหม ตะกาลมทอง (2538) ได้ศึกษาการพัฒนาารระบบสารสนเทศเพื่อการวางแผนการศึกษาของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า

1) สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้จัดระบบสารสนเทศนำสารสนเทศไปใช้ประโยชน์และให้บริการสารสนเทศในระดับ "มาก" และสนับสนุนการจัดระบบสารสนเทศในระดับ "ปานกลาง"

2) การจัดระบบสารสนเทศ มีปัญหาในระดับ "ปานกลาง" ทุก ๆ ด้านคือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การตรวจสอบ วิเคราะห์ และการประมวลผลข้อมูล การสนับสนุน และการให้บริการสารสนเทศ

3) ผู้เกี่ยวข้องในการจัดระบบสารสนเทศมีความต้องการบุคลากรตามกรอบอัตราค่าจ้างที่กำหนดไว้มากที่สุด รองลงไปตามลำดับคือ (1) ได้รับการจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติม (2) ได้รับการสนับสนุนด้านวัสดุ ครุภัณฑ์ (3) บุคลากรที่ปฏิบัติงานได้รับการฝึกอบรมในด้านความรู้และเทคนิควิธีการจัดระบบสารสนเทศที่ทันสมัย และ (4) การให้ผู้บริหารเห็นความสำคัญช่วยกำกับติดตาม และนิเทศงาน

4) การสนับสนุนการจัดระบบสารสนเทศ ควรให้การสนับสนุนในเรื่องบุคลากร งบประมาณ วัสดุ ครุภัณฑ์ ขั้วญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน

5) การนำสารสนเทศไปใช้ประโยชน์ ควรนำสารสนเทศที่ได้จัดทำไว้แล้วไปใช้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

6) การประเมินผลการจัดระบบสารสนเทศ จัดให้มีการประเมินผลการจัดระบบสารสนเทศในด้านปริมาณ เวลา คุณภาพ และการนำไปใช้ประโยชน์

จากการศึกษาผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพอสรุปได้ว่า การดำเนินงานด้านระบบสารสนเทศทางการศึกษาในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนประถมศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จะพบว่า มีปัญหาลักษณะคล้ายคลึงกัน และส่วนใหญ่เป็นปัญหาเกี่ยวกับบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ทั้งเจ้าหน้าที่ผู้จัดระบบ ผู้ใช้ข้อมูลและสารสนเทศ สำหรับปัญหาด้านการดำเนินการ คือ การเก็บ

รวบรวมข้อมูลมีความล่าช้า ขาดงบประมาณและเครื่องมือในการวิเคราะห์ ประมวลผล จำนวนบุคลากรไม่เพียงพอ การจัดเก็บและการเรียกใช้ยังไม่เป็นระบบที่แน่นอน และการนำเสนอยังไม่คล่องตัวเพราะขาดงบประมาณ แต่อย่างไรก็ตามผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นความสำคัญและความจำเป็นที่จะนำข้อมูลและสารสนเทศมาใช้ประกอบการตัดสินใจ การวางแผน และการบริหารการศึกษาในหน่วยงาน

2.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual framework)

